

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 853/2023
06.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика у вези члана 30. и 33. Кривичног Законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва КТЗ 821/23 од 07.08.2023. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 317/23 од 10.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.09.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва КТЗ 821/23 од 07.08.2023. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 317/23 од 10.05.2023. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 66. став 2. и члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика, у корист окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К 245/22 од 22.12.2022. године окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ оглашени су кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 30. и 33. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по три месеца, које ће се извршити на тај начин што окривљени не смеју да напуштају просторије у којима станују, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и то без примене електронског надзора.

Истом пресудом према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, док су окривљени обавезани да сваки појединачно на име паушалног износа уплате износ од 5.000,00 динара, као и да на име накнаде трошкова кривичног поступка исплате заједно износ од 183.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 317/23 од 10.05.2023. године усвајањем жалби бранилаца окривљених, преиначена је пресуда Основног суда у

Вршцу К 245/22 од 22.12.2022. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што су окривљенима због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 30. и 33. КЗ, за које су оглашени кривим првостепеном пресудом изречене условне осуде, којим им је утврђена казна затвора у трајању од по три месеца и истовремено одређено да се исте неће извршити уколико окривљени за време од по две године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело, док су у осталом делу изјављене жалбе бранилаца окривљених одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ 821/23 од 07.08.2023. године само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 317/23 од 10.05.2023. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, али из образложења захтева прозилази да га подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 66. став 2. и члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и утврди повреду закона од стране Апелационог суда у Београду у пресуди Кж1 317/23 од 10.05.2023. године у корист окривљених.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцима окривљених, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног суда основано се у поднетом захтеву Јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва указује да је доношењем побијане другостепене пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 317/23 од 10.05.2023. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 66. став 2. и члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у корист окривљених. Ово са разлога јер је другостепени суд одлуком о кривичној санкцији коју је изрекао окривљенима побијаном другостепеном пресудом повредио одредбе члана 66. став 2. КЗ у вези члана 204. став 1. тачка 1) КЗ.

Наиме, одредбом члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика („Службени гласник Републике Србије“ број 104/13, који је важио у време извршења кривичног дела и пресуђења), прописано је кривично дело тешка крађа и предвиђено да ће се учинилац дела крађе (члан 203) казнити затвором од једне до осам година, ако је крађа извршена обијањем или проваљивањем затворених зграда, станова, соба, каса, ормана или других затворених простора или савлађивањем механичких, електронских или других већих препрека.

Одредбом члана 66. став 2. Кривичног законика („Службени гласник Републике Србије“, број 35/2019 од 21.05.2019. године, са ступањем на снагу дана 01.12.2019. године) прописано је да се за кривична дела за која се може изрећи казна затвора у трајању од осам година или тежа казна не може изрећи условна осуда.

Из списка предмета произилази да су окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ пресудом Основног суда у Вршцу К 245/22 од 22.12.2022. године оглашени кривим због

извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 30. и 33. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по три месеца, која ће се извршити на тај начин што окривљени не смеју да напуштају просторије у којима станују, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и то без примене електронског надзора.

Одлучујући о жалби бранилаца окривљених, Апелациони суд у Београду је исте делимично усвојио и побијаном другостепеном пресудом Кж1 317/23 од 10.05.2023. је преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни тако што је окривљенима АА, ББ, ВВ и ГГ због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 30. и 33. КЗ, за које су оглашени кривим првостепеном пресудом изрекао условне осуде, којима им је утврђена казна затвора у трајању од по три месеца и истовремено одређено да се исте неће извршити уколико окривљени за време од по две године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Полазећи од објективног услова за изрицање условне осуде прописаног одредбом члана 66. став 2. Кривичног законика („Службени гласник Републике Србије“, број 35/2019), који је важио у време извршења предметног кривичног дела и време пресуђења, а који услов је везан за висину запређене казне за извршено кривично дело, то суд, у конкретном случају, окривљенима АА, ББ, ВВ и ГГ за извршено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, за које је законом прописана (запређена) казна затвора у трајању од једне до осам година, као кривичну санкцију није могао изрећи условну осуду.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да је Апелациони суд у Београду као другостепени преиначујући првостепену пресуду у погледу одлуке о казни и изричући окривљенима АА, ББ, ВВ и ГГ за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 30. и 33. КЗ, за које су оглашени кривим првостепеном пресудом, као кривичну санкцију условну осуду, прекорачио границе овлашћења које има по закону, поступајући супротно ограничењу за изрицање условне осуде прописаном у одредби члана 66. став 2. КЗ.

Поступајући на напред наведени начин Апелациони суд у Београду је, по налажењу Врховног суда, одлуком о кривичној санкцији (условној осуди) коју је изрекао окривљенима побијаном другостепеном пресудом повредио одредбе члана 66. став 2. КЗ у вези члана 204. став 1. тачка 1) КЗ и тиме учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези наведених одредаба КЗ у корист окривљених, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости Јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва.

Стога је Врховни суд, усвојио предметни захтев, те је, како је захтев поднет на штету окривљених, на основу члана 492. став 1. тачка 3) и члана 493. ЗКП утврдио да је побијаном правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду 317/23 од 10.05.2023. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 66. став 2. и члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у корист окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ при томе не дирајући у правноснажност наведене пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић